

שוכט"ס לכבוד הגאון העדריך, ר' ק"ק, חוי"פ, שד' החורבה, או"ר ישראל
יקודישע, רככו ופרשו, פאר הדור והדורו, עתרה ראשוני, רוח אפשין, רככו^א
ישראל, כקש"ח בעהמ"ס "חוון איש" שליט"א.

אחדשה"ט. כראוי וכనכון בכל הבדיקה ודודך אין הראי, ואחרי קידה
והשתחררי מול הדורת קדשו, אני מרדיב עוז בנפשו להפריע לכתיה בענין
נחוץ. בשאלת שכאה לפני באשה שהרופאים הראשונים עירשים לה מה שקרה
בלשונם "זרוכבלאונג" ברחם, זהה ביום ר'יא, י"ב לראייתך ואחריו זה
כשהיא בודקת א"ע היא מוצאת קצח רם, אבל כעבור כמה שניות אין פא
מורצת כבר בכל הבדיקות. והרופא אומר שכשעת הטיפול הניל תמא שמתה
לה שם ברחם כעין וקירה כמחט, כドומה לו שערין בודיקות זו היא
הסבה לטיפול הדם שהוא רואה אחריו הטיפול. כפעמים הראשונות סודה עז
לאשה הניל הטיפול הזה, בדקה א"ע ומכיון שהיא בזאת רס תחילה
לספר מחדש ר' נקיים כראוי, וכאשר ספרה את כל זה להחטאן, ההוא עבר
שהטיפול הניל אינו מועל רק ליוםים שלשה, לכל הדור. גם הוא
ممתיינה ר' ימים אין שום טעם וערך לטיפול זה.

הנה מחתמת הטיפול הניל בעצמו והסבירו שהחטא סבביס, הגאנט
כבר לשאלת שנתחכטו בה גדרלי האחרותים בענין אין פחדה הקבד כלא
רם" אם זה רק כאשר גורם הפתיחה הוא מבצעים, או אפילו אם הרא
מכחין, וכיידוע יש בויה סתירה כדבי הובכי (שהגדית ר' ק"ב) בסוף
התשובכה, שם הרוא מחמייר, וכחשוכה מפצע הנדרשת בס' תשובה פאהבה
(ח"א סי' קט"ז) הרוא כותב שם שאמדו אין שתהיק כלל רס היטט אם
הකבר נפתח ויצא ממנה רככו גוש וכי אמר ר' הדאי י"א נס דם עמן, וכי
ע"כ. אמנם מפשטותו לשון המחבר (ס' קמ"ח ס"ג וס"ז) טאהר וגם מכניות
שפופרת מכחן אמר' א"א לסתת"ק כל"ז, וזהו רק שבדקן לא, אבל

יש מן האחרונים המכיאים ראייה להיפך שדרוקא בסעיף ר' בחתיכות, מחלוקת המחבר בין רק וגס, אבל בשופורה לא, ואעפ"י שיש לנו האחרונים שמחמים כגון בגון בתשובות הר' בשםם (ח"א סי' נ"ג) וכן בתשובות בית סלמה (ח"ב י"ד סי' ל"ט) ואבנוי ערך (י"ד סי' פ"ג), אבל רוב רוכס של נרלי האחרונים, שראו דבריו הממחמים גוטים להקל, וכן דעת החוזר (ס"ק קצ"ר) כהשנוחוי על סטר נחלת שבעה, וכן בהגהות רבינו ברוך פרנקל רעל הנוב"ן ובתשומתך עשרה חכמים (ס"י י"ח), ומיכיא ראייה מפייהם "ש להסבירם, וכן בס' בית מאיר (י"ד סי' קצ"ה) ובתשומת חסיד לאברהם (ס"ה ח"ד סי' פ"ז), וכן מגודלי האחרונים בדורו האחרון בתשובות פחמת הביטים (ז"ד סי' קצ"ג וקע"ר), ותשומת מהרש"ג (י"ד סי' י"א ל"ח) וכן כתשע עבן יקהת, כולם מתרים אפילו בלי בדיקה, איברא המשומחת בית יצחק (י"ד ח"ב סי' י"ד) נתה קצת להחמיר, ולכה"פ להזכיר בדיקת, וכך גם במקורה שלנו א"א בבדיקה כיוון שמצועת, עכ"ז שפיך לפנק על פסקנת נרלי האחרונים הנ"ל בשעת הדחק להתרה בלי סיקת, וכן נתה דעה הנאנן בעל עורך שי' בתשובות תשרות שי' (ס"י ג"ז) וכן דעת הנאנן מבערוואן ועיל בסוף ספר גילי רעת. וכן בשאלת ב"ן (וח"ב סי' ה').

ונoom כל תביל הרי מהניין לנו שפיך אלמלא הי' כאן רם, אבל מכיוון שהוא בתקאה בבדיקה רם, אנו מוכרים לחולות את הרם בבדיקה שהרופא אמר שהוא צריכה לה בשעת הטיפול, וגם היא אומרת שמדובר בשעת חספל כגון רקייה כמחלת הגורם לה כאב, ואם נסמן על הרופא בזה, אשר לדמות את זה למכת הידועה שמצוועה רם, דתולין לכ"ע אפילו לשון ז' נקיות, שלא בשעת וסתה, באשה שיש לה וסת קבוע, וכבר נודע מה שתאריכו רבותינו הנזרלים ועיל בענין נאמנות הרופאים, ומסקנתם שדברי הרופאים אינם מועילים רק לעשוות ספק ולא האמיןו להם על גוון דעתך וזה כלל הטבע בחתם סופר (י"ד סי' קנ"ח וקע"ר) ועוד, אבל בידם זיין שהחומר לא אומר דבריו באומדנה וכדרמי עפ"י חכמת

יבענין א"א לסתה"ק כלא דס י' ח' ז'

הרופאה, רק הוא מעד שעשה נקב שם, הרי כזה אפשר להאשים לו, והוא איש נאמן, וגם כלאו הכי מטעם אין אונן ברגע אומתני ופלתו רעבידה לנלי הרא כי אפשר לשאול גם רופא אחר כי השלוות היה אז אחד וכללי, אם עוזין בטיפול זה רקייה כאחיו פקם. והמ' הוא פזיזה בשעת הטיפול עצין רקייה בבחט ובר הסטייע לדמי מזוזה ונבר במא החתום סופר (ס"י קעה) כשהש הרדכין (ס"י ח'') ראם יש תעלס ולס מהימניין לרופא בציירוף הכאב ע"ש.

ע"כ אני שואל את דעתך קת' אם יש לך להזכיר איסתא רג', שכן שהוא כבר קודכה לארכאים שנה והרופאים אומרים שוק כוון זה השם בצד ימין עם ורע של קימא, ואני מבקש את דעתך קת' ששם בצד ימין בכתוב כדי שאדע גם להבא, ואני מבקש גם סלחנה קת' קת' כדי בפצע רשיתפלל עלי להתרפא ברפורש על כל רסיה אבד ושכיה נדכ' נא סובל וזה שנים מיסורים גדולים שאינם של אהבה ושם סלא בצל תורה ותפילה, וחותם ברוגשי רון ארץ הוקה ונבד, ובר בצד ימינו מרחוק מול הדרות קדרשו,

יחיאל יהודה ק' שה מסל איזק

תשובה הנאוון טרן החון איש וצקיל

כבר הוגלנו להקל כרע המקיים כפתיחה הקבר מבחן. ק' כבר משבע ע"י רופא שהוא שומר מצוח ותאמן באיסודין אמירותו הבהיר שהדר מסעימת המטפל בעור הגורם פצע, אבל יש להתרmitter שהרי ים נקי אחר כי שלעולם ימי הנקיים הם כי"א ים של זרחה ומן חוץ סגי כשותפות ים כבוד יוס, ומדרבנן צריכה זו נקיים, ובזה נספיק שנש מכח הרא.

(ע"ג כוה בחו"א ס"י פ"ג)